

III. 85 Brahmá mluví o začátku stvoření vesmíru.

VASIŠTHA pokračoval: Jednou jsem požádal Stvořitele Brahmdu, aby mi řekl, jak byl poprvé stvořen vesmír. Dal mi následující odpověď.

BRAHMÁ pravil: Můj synu, tím, co se tu jako toto všechno projevuje, je mysl. Řeknu ti, co se mi stalo na začátku této epochy. S koncem předchozí epochy přišla kosmická noc. Když tato noc pomalu končila, probudil jsem se, vykonal ranní modlitby a rozhlédl se s přáním stvořit vesmír. Spatřil jsem nekonečné prázdno, jež nebylo ani temné, ani osvětlené.

V mysli se mi zrodil záměr tvořit, načež jsem v srdci pocítil jemné představy. Svou myslí jsem v mysli spatřil deset zdánlivě nezávislých vesmírů i s jejich Stvořiteli. Ve vesmírech bylo mnoho rozmanitých bytostí, dále hory, řeky a oceány, vítr a Slunce, nebeské bytosti, podsvětí i démoni.

Ve všech vesmírech jsem viděl zákony určující dobro a zlo či nebe a peklo, dále knihy vymezující jak cestu k potěšení, tak cestu k osvobození, a také lidi, kteří tyto rozdílné cíle následují.

Viděl jsem sedm světů, sedm kontinentů, oceány i hory. Viděl jsem, jak vše směřuje k neodvratnému zániku. Viděl jsem čas a jeho části, rozdělení na den a noc. Viděl jsem svatou řeku Gangu, jak spojuje tři světy, tedy nebeskou sféru, vzduchovou sféru a zemi.

Stvořený svět se svou oblohou, zemí a oceány zářil jako vzdušný zámek. Když jsem to vše spatřil, byl jsem udiven a zmaten: „Jak je možné, že to vše vidím ve velkém prázdnu svojí myslí, ač to nevidím svými fyzickými očima?“ Nějakou dobu jsem nad tím hluboce rozjímal a nakonec jsem pomyslel na jedno ze Sluncí a požádal ho o odpověď na mou otázku.

SLUNCE pravilo: Velký Brahmo, jsi všemocný Stvořitel všeho, co zde je, a jsi tedy skutečný Pán světa. To, co se projevuje jako neustálá a neomezená tvořivá činnost, je sama mysl. Skrze nevědomost mate člověka a nutí ho přemýšlet, zda je skutečná či neskutečná. Jistě znáš Pravdu, ale protože mě žádáš o odpověď, povím ti následující příběh.